

L'etapa daurada de l'enduro ebrenc

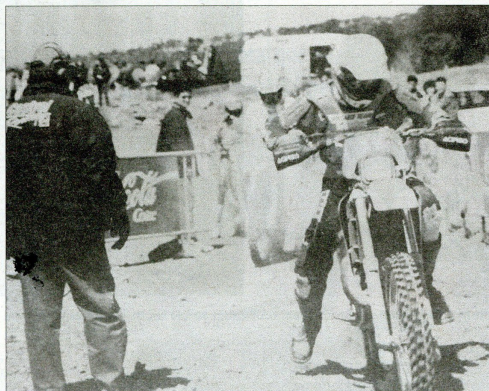
El Moto Club Tortosa es va convertir en tot un referent amb l'organització del Ciutat de Tortosa i el triomf per equips a l'estatal per Autonomies

L'enduro va tindre, sobretot en les darreres dècades del segle XX, un destacat protagonisme en l'esport de les Terres de l'Ebre. El Moto Club Tortosa va ser el principal artífex, amb l'organització de destacades proves d'àmbit estatal i internacional, i la formació de pilots que van aconseguir importants fites.

■ L'espectacle del Mundial

Durant gairebé vint anys l'Enduro del club tortosí va ser puntable per als Campionats de Catalunya i d'Espanya. Però sens dubte la fita més important es va produir els dies 16 i 17 del mes d'abril del 1994. S'han complert, per tant, 26 anys, quan el XXI Enduro Ciutat de Tortosa va ser la primera prova puntable per al Campionat del Món i d'Europa. Els responsables de l'organització del club tortosí van preparar un dur i atractiu recorregut amb un total de 84 quilòmetres després d'efectuar les tres voltes previstes, pels termes de Bitem, Tivenys, Campredó i Tortosa, amb quatre controls horaris situats al Barranc del Torrent, Bitem-Xacaldo, Coll de l'Alba, Finca Cements del Mar i passeig de les bicicletes al Parc Teodor González de Tortosa, i dos proves especials de cros. També es va fer una concentració amb acampada al parc dels Països Catalans a Sant Llàtzer.

Van prendre part 124 participants, pertanyents a països com Itàlia, Gran Bretanya, Finlàndia, Repú-

Imatge de la prova del Mundial d'Enduro disputada a Tortosa i dels pilots guanyadors de les diferents modalitats.

blica Txeca, Alemanya, Suècia, Eslovàquia, França, Portugal, Suïssa, Holanda i Espanya. Els delegats de diferents federacions nacionals van elogiar la magnífica tasca realitzada pels components del Moto Club Tortosa, que van passar el difícil repte d'organitzar el mundial amb una nota molt alta, en què es va registrar a més una gran afluència de públic, que va seguir les espectaculars evolucions dels pilots en les dos jornades.

Les condicions adverses climatològiques en la primera jornada van endurir més el recorregut, i finalment tan sols 98 pilots van poder travessar la línia de meta, en una cursa en

què es van produir retirades, inclús d'alguns dels favorits, com el britànic Paul Edmonson.

En la categoria de +175 cc, el triomf va ser per a l'italià Giovanni Sala, per davant del francès Cyril Esquival, que va ser segon, i Àlex Llobet, tercer. En 125, es va imposar l'italià Giorgio Grasso, amb segon i tercer lloc per al seu compatriota Maurizio Caminati i Josep Rovira. En 250, per este ordre en van classificar: Mario Rinaldi d'Itàlia, Sven Erik Jonsson de Suècia i Arnaldo Nicoli d'Itàlia. En més de 500, Kari Trianen de Finlàndia, Fabio Farioli d'Itàlia, i Kent Karlsson de Suècia.

A l'Europeu, triomf de Marc Puig-

demont en 125, amb setèima posició per a Jesús Duran, pilot de Bitem, i de Giuseppe Gallino d'Itàlia en +175.

■ Campions de les Autonomies

El Moto Club Tortosa va ser també l'excel·lent amfitrió a principis de novembre del 1996, de l'Enduro de les Autonomies, amb destacat protagonisme de l'equip tortosí, que, amb Jesús Durán, Miki Arpa i Pedro Pérez, es va proclamar campió d'Espanya i va superar el Moto Club Segre, que defensava el títol aconseguit en l'anterior edició. La competició va despertar molta expectació, amb molt de públic distribuït per les

zones del recorregut, que va transcórrer per Tortosa, Bitem i Campredó, especialment a l'Hort de Figueres, amb un terreny complicat per a molts equips, amb un pis bastant dur en quasi tots els trams.

En la dècada dels anys noranta, cal afegir també els èxits d'Isidre Esteve el 1992, Xavier Puigdemont el 1995, i en júnior, de Joan Aliau el 1993, que amb llicència del Moto Club Tortosa es van proclamar campions d'Espanya. També Jesús Durán es va convertir en un dels pilots catalans més destacats de la modalitat. Al Moto Club Tortosa va ser una època daurada, on es va convertir en tot un referent de l'enduro estatal.

